

فضول باشی ورزش و توسعه پایدار فوتبال

فضول باشی ورزش اردبیل مدت ها بود که پیداش نبود. کم تر به ما سر می زد. دوست ندارد که در مورد ورزش صحبت بکند. معتقد است هر چقدر در فضای موجود عطای ورزش و پرداختن به مسایل آن به لقایش بخشیده شود به نفع آدمی است.

متاسفانه دیوار ورزش کوتاه تر از آن است که فکرش را بتوان کرد. دست اندر کارانش اگر زحمت بکشند و کار مثبت انجام بدهند ولی اقدامات آنها مطابق با میل و خواسته برخی ها نشود کارشان خیانت تلقی می شود. اگر به خواست آنهایی که مدعی مالکیت بر ورزش هستند تن ندهی و بخواهی خودت باشی و استقلال ات را حفظ کنی چنان حاشیه ای ایجاد می کنند و دیوار های حرمت و مردانگی را به هم می ریزند که با هیچ معیاری نمی تواند قابل اندازه گیری باشد.

فضول باشی را در حال خرید دیدم. به من گفت چشم دوستداران فوتبال استان روشن، خدا را شکر که فوتبال ما به توسعه پایدار دست یافته است.

گفتم باز چه شده؟ مگر توسعه و رسیدن به قله توسعه پایدار کار بدی است که از اعلام آن ناراحت می شوی. چشم حسودان و کم ظرفیت ها و دشمنان فوتبال استان کور شود که چشم دیدن موفقیت ها را ندارند.

فضول باشی در حالی که به دوردست ها خیره شده بود، افزود: توسعه پایدار چه مفهومی دارد؟ در ورزش و فوتبال، توسعه پایدار را چگونه تعریف می کنند؟ حرف زدن خیلی آسان است و مالیاتی بر آن در نظر گرفته نمی شود. آیا غیر از این است که توسعه پایدار در هر بخشی باید رشد اقتصادی و رونق اقتصادی را به دنبال داشته باشد پس فوتبال استان در این ارتباط چه نقشی می تواند داشته باشد؟

ادامه داد: اساس توسعه پایدار مبتنی بر برنامه ریزی بلند مدت است. برنامه ریزی در فوتبال ما از چه جایگاهی برخوردار است. اهدافی که رسیدن به آنها مورد تاکید قرار گرفته کدام ها هستند و آیا پیش بینی های به عمل آمده برای ۱۰ سال آینده در اختیار افکار عمومی قرار گرفته و به موقع اطلاع رسانی انجام پذیرفته است؟

گفتم فضول باشی اطلاعات خود را در ارتباط با مدیریت به روز کرده ای و برای من کلاس توسعه برپا کرده ای. حق داری وقتی در جامعه ما کسانی فوق دیپلم نشده مهندس نامیده می شوند و کارشناسی ارشد قبول نشده عنوان دکتری را یدک می کشند پرداختن شما به درس توسعه نیز

دور از انتظار نیست.

فضول باشی سخنم را قطع کرد و گفت: حاشیه نرو و گوش بکن. ببین هسته اصلی توسعه فوتبال در یک منطقه باشگاه ها هستند. آیا در استان باشگاه ها به معنی اخص رشد کرده و فعال هستند؟ توسعه پایدار فوتبال بدون برخورداری از هسته اصلی آن آیا امکان پذیر می تواند باشد؟

و باز گفت: باید قبول کرد که بخش اعظمی از عدم توسعه یافتگی فوتبال اردبیل به بی بهره بودن این منطقه از حمایت کننده های مالی است. وقتی فوتبال و ورزش اردبیل از این پارامتر مهم بی نصیب است چگونه می توان ادعای توسعه پایدار را داشت؟

به فضول باشی گفتم: هر وقت که به حرف ها و سخنان تو پرداخته ام ضرر و زیان اش را بیش از بیش تحمل کرده ام ولی این حرف های تو منطقی و علمی است و حیف است که نسبت به انعکاس آن اقدام نکنم. ایرادی هم نخواهد داشت که سینه چاکان توسعه پایدار فوتبال استان بیایند و دشنام بدهند و حکم غیر ورزشی بودن ما را صادر بکنند. آن هم حکم قطعی و بدون برخورداری از حق اعتراض.

فضول باشی در حالی که آب دهانش را فرو می برد گفت: هوا سرد است به این نکته هم اشاره کنم و دیگر بیش از این تو را سر پا نگاه ندارم. با رشد اجتماعی که در آن نیازهای همه افراد بر آورده شده باشد توسعه پایدار به دست می آید. آیا فوتبال بیمار، درمانده و بی در و پیکر ما می تواند در قالب تعریف فوق قرار بگیرد؟

به فضول باشی گفتم: گوته می گوید اندیشیدن آسان و عمل کردن دشوار است. عمل کردن مطابق اندیشه های خود دشوارترین کاری است که در جهان یافت می شود.

امیدواریم آنهایی که مدعی توسعه پایدار فوتبال استان هستند و در این ارتباط به خوبی حرف می زنند در عمل نیز بتوانند این ادعا را به اثبات برسانند که نهایت آرزوی ما می باشد.